

“A quitter never wins and a winner never quits” - Napoleon Hill

เบนจามิน แฟรงคลิน ผิดหวังกับผลการทดลองกว่า 100 ครั้ง แต่ไม่เคยยอมแพ้

โรมัส เอติสัน ล้มเหลวเป็น 10,000 คน แต่ไม่เคยถอดใจ

ไมเคิล จอร์แดน ชู้ตพลาดเป้ากว่า 9,000 ลูก เคยพ่ายแพ้ในสนามกว่า 300 ครั้ง แต่ไม่เคยท้อ

...

สิ่งที่เขาเหล่านี้มีเหมือนกันคือความมุ่งมั่นที่จะชนะและไม่กลัวความล้มเหลว

เคล็ดลับความสำเร็จที่คนซีแพ้ไม่เคยรู้หรือเข้าใจ

มีหลายครั้งที่ผมได้ยินคนคร่ำครวญถึงความล้มเหลวในอดีตโดยไม่คิดจะลุกขึ้นสู้อีกครั้ง พวกเขาเหล่านี้ปล่อยเวลาให้ผ่านไปกับการนั่งจมอยู่กับอดีต หรือไม่ก็ฝันลม ๆ แล้ง ๆ ว่าชีวิตจะดีขึ้นโดยไม่ต้องทำอะไรเลย คนเหล่านี้คือคนที่ไม่มีวันเป็นผู้ชนะ เพราะเพียงแคความล้มเหลวเพียงไม่กี่ครั้งก็ทำให้เขาถอดใจเสียแล้ว และที่แย่ไปกว่านั้นคือ เขาไม่คิดจะปรับปรุงตัวเองเลย

ในทางกลับกัน ผู้ชนะหรือคนที่ประสบความสำเร็จจะใช้ความล้มเหลวของตัวเองเป็นแรงผลักดันตัวเอง เขาจะไม่เสียเวลาพุ่มพวยกับสิ่งที่ทำไปแล้ว แต่จะมองหาวิธีที่จะพัฒนาตัวเองให้สามารถไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

นอกจากนี้ ผู้ชนะคือคนที่มีความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะประสบความสำเร็จ ความปรารถนานั้นต้องมีมากพอที่จะทำให้พวกเขาสามารถต่อสู้และอดทนกับอุปสรรคและความเจ็บปวดโดยไม่เสียกำลังใจ และที่สำคัญพวกเขาไม่กลัวความล้มเหลว เขาเรียนรู้ที่จะเปลี่ยนความล้มเหลวอันเจ็บปวดให้เป็นแรงบันดาลใจในการยืนหยัดและก้าวไปข้างหน้า อีกทั้งรู้ว่าจะควบคุมปฏิกิริยาของตัวเองที่มีต่อสิ่งกระทบต่าง ๆ ที่เข้ามาในชีวิตอย่างไร

เมื่อหลายวันก่อน ผมแอบได้ยินคนบ่นว่าอยากจะมีอำนาจวิเศษที่สามารถช่วยให้เขาย้อนเวลาไปแก้ไขข้อผิดพลาดในอดีตได้ ทุกวันนี้เขายังคงเสียใจกับสิ่งที่ทำไปเมื่อหลายปีก่อน และไม่สามารถรวบรวมกำลังใจในการก้าวออกจากปัญหาที่ตัวเองสร้างเอาไว้ได้ ผมฟังแล้วก็อยากจะบอกเขาเหลือเกินว่าอย่าเสียเวลาอยู่กับอดีตเลย สิ่งที่ทำไปแล้วก็คือทำไปแล้ว สิ่งที่ทำไปแล้วก็เอากลับคืนมาไม่ได้ ทำไมเราถึงไม่เอาเวลามานั่งคิดว่าจะทำวันนี้ให้ดีที่สุดได้อย่างไร

มีคนจำนวนมากที่เสียเวลาไปกับการฝังตัวจมอยู่กับอดีต หรือนั่งฝันถึงอนาคตโดยไม่ได้คิดเลยว่าทุกนาที่ที่หมดไปคือทรัพยากรที่มีค่า ไม่สามารถนำมารีไซเคิลใหม่ได้ ดังนั้นเราควรจะใช้เวลาอย่างคุ้มค่า ถ้าอยากปรับปรุงตัว อยากเป็นผู้ชนะ อยากแก้ไขสิ่งผิดพลาด ก็เริ่มจากวันนี้เลย

เคยมีผู้ใหญ่ที่ผมเคารพท่านหนึ่งส่งบทความของ Stephen Covey มาให้ ถ้ายังไม่รู้จะเริ่มตั้งวันใหม่อย่างไรดี ข้อคิดที่ได้จากบทความนี้น่าจะช่วยเราได้บ้างครับ

เขาบอกว่าในวัน ๆ หนึ่ง จากทุกสิ่งที่เราเจอ มีเพียงแค่ประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของเรา ส่วนที่เหลืออีก 90 เปอร์เซ็นต์คือสิ่งที่เราสามารถควบคุมได้ โดยผลจะออกมาดีหรือร้ายก็ขึ้นอยู่กับปฏิกิริยาของเราที่มีต่อสิ่งที่เข้ามากระทบในวันนั้น เช่น หากระหว่างขับรถไปทำงาน มีรถอีกคันวิ่งมาปาดหน้า ทำให้เราต้องเบรกจนตัวโก่ง ถ้าเราโกรธโดยการปาดกลับหรือทำอะไรรุนแรงกว่านั้น เราอาจบาดเจ็บทั้งรถและคน แถมยังไปทำงานสายพร้อมอารมณ์ที่หงุดหงิด เราไปห้ามคนอื่นไม่ให้ขับรถปาดหน้าเราไม่ได้ แต่การจะทำอย่างไรกับสถานการณ์นั้นต่างหากคือสิ่งที่เราสามารถควบคุมได้ และหากเราเลือกที่จะไม่

โมโหกลับ เราก็ไม่อารมณ์เสีย มาทำงานอย่างร่าเริงแจ่มใส พุดง่าย ๆ ก็คือเราเลือกได้ว่าจะทำวันนั้นของเรา ให้มีความสุขหรือความทุกข์

ผมว่าทัศนคติในเชิงบวกแบบนี้ น่าจะเป็นก้าวแรกของคนที่อยากประสบความสำเร็จครับ

ส่วนก้าวต่อมาก็คือ การไม่กลัวที่จะล้ม เมื่อล้มแล้วต้องลุกกลับขึ้นยืนแล้วเดินต่อไปได้อีกครั้ง

เคยฟังเรื่องเกี่ยวกับผู้พันแซนเดอร์มัยครับ ผู้พันตัวกลม ๆ หน้าตาใจดี เจ้าของและผู้สร้างตำนานไก่ทอดเคเอฟซีนั้นแหละครับ

วันก่อนมีคนส่งเกร็ดประวัติชีวิตของผู้พันท่านนี้มาให้ ทำให้ผมรู้ว่าเขาจะก่อตั้งเคเอฟซีขึ้นมา เขาต้องประสบกับอุปสรรคมากมาย ตอนอายุ 66 ปี เขาตกงานและดำรงชีพอยู่ด้วยเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ จากประกันสังคม แต่เขาไม่เคยยอมแพ้ เขาเริ่มออกตระเวนไปทั่วประเทศเพื่อขายสูตรลับไก่ทอดแสนอร่อยที่ตัวเองคิดค้นขึ้น เขาถูกปฏิเสธถึง 1,009 ครั้ง กว่าจะมีคนยอมซื้อสูตรนั้น กว่าจะบุกเบิกสร้างตัวจากไม่มีอะไร จนมาเป็นเจ้าของธุรกิจมูลค่ามหาศาล ผู้พันแซนเดอร์มัยก็อายุเกินวัยเกษียณไปเยอะทีเดียว เป็นวัยที่หลายคนคงยอมถอดใจไม่ลุกขึ้นสู้อะไรใหม่อีกแล้ว

ฟังเรื่องของเขาไว้เป็นกำลังใจแล้วกันนะครับ เวลามีปัญหาให้นึกเอาไว้ว่าใคร ๆ ก็มีปัญหากันทั้งนั้น มันขึ้นอยู่กับทัศนคติของเราว่าจะจัดการกับปัญหานั้นอย่างไร ขึ้นอยู่กับความฮึดของตัวเองว่ามีความมุ่งมั่นแค่ไหนที่จะชนะ ผมเชื่อว่าไม่มีความสำเร็จใดจะนำภูมิใจเท่ากับความสำเร็จที่สามารถไปถึงเส้นชัยได้ต่อให้ต้องล้มลงสักกี่ครั้งก็ตาม.